

Nirtin Viesti

n:o 2 1971

Tervetuloa viihtyisään baariimme

- maittavaa ruokaa
- hyvää kahvia
- virvokkeita
- viihtyisät kabinetit, myös yksityistilaisuuksiin

Meijerin *Baari*
Porokylä

puh. Nurmes 84

Nirtin Viesti

Nurmeksen seudun evankelisen kansanopiston toveriliiton lehti.

Ilmestyy 4 kertaa vuodessa.

Tilausmaksu 1,50.

Vast. toimittaja Lasse Åberg.

Osoite: Kansanopisto, Kohtavaara. Puh. Lipinlahti 212.

Tervetuloa toveripäiville

**"Yhdessä ollen ennenkin
voitot suuret saatihin
kunniaksi Herran".**

Marianpäivän perinteellinen tapahtuma Kohtavaarassa lähestyy. Nykyisen vuosikurssin 1970—71 opiskelijat valmistautuvat tutustumaan menneitten vuosien opiskelijoihin. Edellisten kohdalla nämä toveripäivät merkitsevät myös pääsyä virallisiksi toveriliiton jäseniksi ja samalla ensimmäistä kosketusta siihen "NEK-läiseen henkeen", jota jälkimmäiset edustavat ja joka yhdistää eri vuosikursseja toisiinsa. Tuohon henkeen sisälle pääseminen on sitä helpompaa mitä voimallisemmin se on edustettuna, so. mitä runsaslukuisemmin toveriliittolaiset päivilleen kokoontuvat. Siksi me vielä varsinaista jäsenyyttä vailla olevat odotamme paljon marianpäivän tapaamisilta ja toivomme mahdollisimman monen voivan lähteä mukaan.

Yhdessä olemisen ja ystävien tapaamisen ilo lienee se tekijä, joka saa kerran mukana olleen lähtemään yhä uudelleen. Sen verran on jo tässä vaiheessa tiedossa, että linja-autolastit Ilomantsista ja Kuhmosta ovat tulossa. Jotta aikaisemmat vuosikurssit voisivat tuntea olonsa kotoiseksi, on erityiskutsu kaikille entisille opistonjohtajille kulkenut. Rukoilemme rovasti Salomaalle terveyttä, niin että toipuminen edistyy ja voimme saada hänet päiviille mukaan. Entisten johtajien sarjaa täydentävät pastorit Eino Orpama, Risto Jääskeläinen ja Toivo Kilpeläinen. Matka toiselta puolen Suomea Pohjois-Karjalaan on hankala ja siksi siirtyä vaasalaisrehtori Helvi Valkosen vierailu toveriliiton juhannusjuhlien yhteyteen.

Kaukaisin vieras toveripäiville saapuneena tänä vuonna Unkarista Pastori László Magyar opiskelee stipendiaattina Helsingissä ja on luvannut tuoda toveriliittolaisille tervehdyksen veljeskansamme keskuudesta. Samalla hän tutustuu lähemmin suomalaiseen kansanopistolaitokseen.

Toveripäivien yhteydessä järjestetään myös Pohjois-Karjalan nuorisoliittopiirin talvijuhla. Sen merkeissä saapuvat rovasti Paavo Saavolainen sekä piirisihteerit Vilho Muttonen ja Pekka Lehikoinen.

Yhdessä oleminen ja toistensa tapaaminen eivät ole itseisarvoja. Vasta kun niistä tulee välikappaleita alussa lainattujen säkeitten ajatuksen tapaan, voidaan elää todesta suunnattuja yhdessäolon hetkiä. Tärkeintä on yhteisen uskon vahvistuminen, toisen innosta innostuminen ja siten voiman ja rohkeuden karttuminen sitä arkisen elämän kilvoitusta varten, johon toveripäivien jälkeen itse kukin palaa. Se on suuri voitto — kunniaksi Herran.

Näkemiin Kohtavaarassa

KYLLIKKI TIENSUU

1954-1955
T. J. ...
T. J. ...

Opistoperhe

Edellisen sivun kuvasta huoma-
sitte jo, että opistolaisväki on en-
tisesti vähän supistunut. Paljon
meitä kuitenkin vielä on ja olemme
vakuuttuneita, että ensi syksynä
täyttyy opistomme yhä enemmän.
Ja sitten asiaan: keitä tuossa ku-
vassa oikein on?

Opettajakunta

Kyllikki Tiensuu (rehtori)
Anna-Maija Huttunen
Terttu Komulainen
Marja Kupila
Aune Surakka
Lasse Åberg

Henkilökunta

Maire Jehimoff
Vesa Kaskinen
Aune Kuittinen
Irma Kuittinen
Eeva Kuvaja
Veli Nenonen
Vuokko Tahvanainen

Opiskelijat

Erkki Heikka, Uimaharju
Tuula Heikkinen, Nurmes mlk
Birgitta Klemetti, Valtimo
Pirjo Korkalainen, Rautavaara

Taina Kukkonen, Eno
Arja Nevalainen, Lieksa
Tenho Oinonen, Pielisjärvi
Pirjo Orava, Valtimo
Arja Reinikka, Vaala
Mirjami Ryytänen, Lieksa
Raimo Tanskanen, Juuka
Liisa Vilmi, Kuhmo
Pekka Honkanen, Lieksa
Sisko Jehimoff, Kuhmo
Ella Karjalainen, Nurmes
Terttu Karppinen, Kuhmo
Seppo Kivelö, Nurmes mlk
Riitta Kemppainen, Kuhmo
Eija Kokkonen, Juuka
Eila Komulainen, Kuhmo
Jarmo Korhonen, Nurmes mlk
Tuula Korhonen, Valtimo
Juha Kokkonen, Valtimo
Pirkko Kuiru, Juuka
Sakari Kukkonen, Juuka
Leena Leppänen, Rautavaara
Pirjo Määttä, Kuhmo
Eija Parkkinen, Nurmes mlk
Helena Pellikka, Nurmes mlk
Taimi Piirainen, Kuhmo
Arja Pitkänen, Valtimo
Raïli Roininen, Rautavaara
Arja Smura, Nurmes mlk
Asta Timonen, Nurmes mlk
Lea Toivanen, Kuhmo

Nurmeksen seudun evankelisen kansanopiston toveriliiton

TOVERIPÄIVÄT

opistolla marianpäivänä 27.—28. 3. 1971

LAUANTAINA 27. 3.

- klo 16 ruokailu
- 17 Pohjois-Karjalan Nuorisoliittopiirin vuosikokous
- 18 laulutuokio
- 19 toveri-ilta, puheenvuoroja mm. past. László Magyar, past. Olavi Nykänen, piirisiht. Vilho Mutttonen, maist. Lasse Åberg
- 22 ehtoollisen vietto opistolla, past. Risto Jääskeläinen

SUNNUNTAINA 28. 3.

- klo 8 musiikkiaamuhartaus, kaup. Veijo Kettunen;
sen jälkeen toveriliiton vuosikokous
- 9 aamupala
- 10 jumalanpalvelus, saarnaa past. Arvo Salomaa, liturgina past.
Toivo Kilpeläinen
- 11 kirkkokahvi
- 12 päiväjuhla, tervehdys Unkarista, past. Magyar; sarjassa entiset
johtajat puhuvat: rov. Toivo Salomaa, past. Eino Orpana,
Risto Jääskeläinen ja Toivo Kilpeläinen; lisäksi opett. Väinö
Vakkilaisen puheenvuoro; vapaa sana sekä musiikkiohjelmaa
- 16 päivällinen
- 18 iltajuhla, rov. Paavo Savolainen, piirisiht. Pekka Lehikoinen,
op. Osmo Urjanheimo, reht. Kyllikki Tiensuu, opistolaisten
ohjelmaa

TERVETULOA!

IDA IKONEN:

Oi aikoja entisiä . . .

Sain tänään postista jo nuoruudestani tutun lehden — Pirtin Viestin. Sen tulo saa minut aivan erikoisesti muistoissani siihen aikaan, jolloin olin vielä terve ja läheisessä kosketuksessa opiston kanssa.

Nyt sairastuotulla ollessani on aikaa tehdä "retkiä" niihin entisiin vuosikymmenien takaisiin aikoihin. Kuinka se tässä kirjoituksessa onnistuu, on "sihteerin" kädessä, sillä asianomainen ei itse pysty kirjoittamaan.)

Muistan ajan ennen tätä nykyistä opistoa, jolloin Haikola -niminen talo toimi siinä tehtävässä ollen tietojen ja taitojen jakajana lähitajien nuorisolle.

Kotini sijaitsi lähellä opistoa, joten yhteyden pitoa oli senkin vuoksi helppo hoitaa. Henkilökohtaisesti sain lähituntuman talon elämään ja toimintaan ollessani vuoden tilintarkastajana. En siis itse ollut oppilaana, mistä johtuen muistitiedot joiltakin osin ovat hiukan hataria.

Haikolan suuri tupakeittiö käsitti kokonaisuudessaan kaikki varsinaiset opetustilat. Ainoastaan poikien käsityöverstas oli eri huoneessa, samoin kangaspuut. Kankaankudonta oli ensisijaisena käsityömuotona tyttöillä ja veistotyöt pojilla. Oppilaiden majoitus oli järjestetty siten, että tytöt oli sijoitettu "kortteeriin" lähellä sijaitsevaan maalaistaloon Kannakkoon, joka oli vailla isäntäväkeä. On se ollut hankalaa tyttöjen koulusta päästyään iltaisin ruveta mökkiä lämmittämään. Yksi opettajista oli heillä siellä järjestystä pitämässä. Loput majailivat Haikolan päärakennuksessa muun henkilökunnan sekä poikien kanssa. Myöhemmin laitettiin aitoista nukkumakelpoisia asuntoja ja niin pääsivät työtökkin lähemmäksi koulua asumaan.

Eräänä erikoisena piirteenä silloisesta ajasta voisin mainita, ettei

perumaa — tuota nykyaikana joka-päiväistä ruoka-ainettamme — ollut lainkaan saatavana. Yleinen perunan vastine oli lanttu ja sitä syötiin kaikessa mahdollisessa muodossa myös kaikissa kouluissa.

Juhlat ja illanvietot toivat tervehdyttävää vaihtelua tavalliseen arkipäivään. Talon pirtti sai olla tarvittaessa juhlasalina. Sinne saavuttiin koko kylän voimalla. Lähinaapurit tulivat jalan, toiset taas hevosilla ja jotkut saattoivat tulla polkupyörällä — tuolla ihmekepitäksellä. Autoja ei niillä seuduilla näkynyt. Siitä huolimatta täytyi tupa aina kynnystä myöten. Väliaikaisia istuimia tehtiin lankuista, jotka molemmista päästään tuettuina toimivat mainiosti penkkeinä. Mahtavalta kuulosti Siionin virsien veisuu, kun kaikki yhteen kuoroon liittyneinä lauloivat. Ja niin kävi toteen Haikolan entisen omistajan Heikki Ikosen toivomus: "Kunpa tällä paikalla vielä Siionin Kantaleen Laulut kaikuisivat". Hän ei itse ehtinyt eläissään nähdä sitä kuinka kirjaimellisesti toivomus toteutui.

Sotien jälkeen alkoi ikäänkuin uusi vaihe kaikessa elämisessä. Pian rakennettiin uudenaikainen kansanopisto ja vuosien aikana ovat kouluolot muutenkin muuttuneet kaikilta osiltaan, mutta niinhän kehityksen tulee mennäkin eteenpäin. Uskon kuitenkin, että kristillisen kansanopiston kaiken opetuksen perustana säilyy aina evankeliumin sisältämä Sanoma.

Vielä muutamia kertoja sain käydä tässä nykyisessä rakennuksessa sairauteni alkuaikoina toisten avustamana, mutta nyt se on olosuhteiden pakosta jäänyt kokonaan pois. Silti olen muistoissani usein siellä kotiseudullani Lipinlahdessa.

Jumalan siunausta opettajille ja opiskelijoille!

Pirtin Viestin toimitus

Kiitoksia "Pirtin Viesti"-lehdestä, jolla on mielestäni harvinaisen kauden nimi, mutta jonka ulkoasu oli entiseen Helvi Valkosen toimitusaikaiseen huoliteltuun asuun nähden hyvin vaatimaton, kuten lehden toimittaja "pääkirjoituksessaan" mainitsikin. Tiedän hyvin ne vaikeudet, joita lehden elossa pitäminen merkitsee, mutta jos tuonkin tapaisen Pirtin Viestin voitte toimittaa, niin onhan sekin yhteydenpitäjänä opiston hajallaan elävän opistolaisporukan välillä, porukan, jossa on niitäkin, joita opiston kuulumiset ehkä kiinnostavat.

Uusi piirre lehdessä, jonka painin mielihyvin merkille oli se, että Lasset, Anna-Maijat, Marjat ja Tertut esittivät mielipiteitään kutsuma- eli etunimillään. Tiedän osan ja arvaan loput, ketä nuo nimet edustavat. Onko tämä (piirre tai ele?) nyt sitä paljon keuhuttua ja haukuttua demokratiaa? Jos se sitä on, sanon: Tervetuloa! Jo oli aikakin monarkian vaihtua demokratiaan. Edellisellä lauseella en tarkoita noita etunimiä, vaan paljon tärkeämpää asiaa, jonka kanssa opistossa työskentelevät joutuvat joka päivä tekemisiin. Kauniimmin sen saattaisi tulkita sanalla: Me-henki, joka olisi riippumaton asemasta tai tehtävistä yhteisössä. Jos se puuttuu, puuttuu hyvin paljon. Ymmärsinkö oikein, jos käsitin noista etunimistä, jotka luullakseni kaikki edustavat opettajakuntaa, että tässä on kysymys juuri me-henkisyydestä opiston opettajien ja toveriliittolaisten kesken? Jos se ei sitä ole, lopettakaa pelleily! Joukossamme on monia minun kaltaisiani tosikkoja.

Toveriliiton rahavaikeuksista puheenollen, saanen antaa tässä "vanhan parran" vihjeen, noin 50—100 mk:n arvoisen: Tiedän, että toveri-

päivien kolehdit kuuluvat toveriliitolle, tiedän myös, että Evank. Yhd. hienotittelisiä souvareita (ovat saarnamiehiä) tulee taas sinne rahaa kärkekymään. Älkää antako! Muutamilla toveripäivillä näin punaista, kun muuan heppu vei päiväjuhlan potin mennessään, vaikka sillä olisi ollut paljon terpeellisempi maksaa esim. Pirtin Viestin painatuskuluja. Tavasta poiketen, en kirjoitakaan loppuun postillaa, vaan jätän sen toisten tehtäväksi. Koska käsitykseni eroaa jonkin verran tavasta, jolla sitä pitäisi julistaa, en halua teeskennellä.

Edellä olevan kirjoitukseni on kritisoinut ja kelvottomaksi havainnut hyvä neuvonantajani, vaimoni Veera, jonka löysin opistoaikanani kuuden muun silloisen opiston pojan tavoin, kymmenennen kurssin maailman mukavimmista tytöistä.

Niin, tytöt ja pojat kymmeneltä kurssilta! Tasan 20 v. sitten olimme opistossa. Jos olet tilaisuudessa penkoiltasi tai taloudestasi, tule marianpäivänä toveripäiville. Koskee myös muutamia joukkoon kuuluvia vanhoja piikkoja. Olisi hauska tavata sinut, 20 v. sitten -merkeissä.

Lämpimät terveiseni kaikille toveriliittolaisille ja opiston "vanhoille".

VILLE HYNYNEN

Edellisen johdosta

Vastaavana toimittajana olen velvollinen antamaan muutamia selvityksiä edellä esitettyyn kirjoitukseen nähden. Ensin suuri kiitos, Ville Hynynen (saamen sinutella sinuakin, teen sen vilpittömästi), kirjoituksestasi, joka oli mielestäni rehellisen-kärkevä, vaikka ampuikin raskailla panoksilla ja käyttäkseni Anssi Kukkosen kieltä: maalin yli kolmanteen kerrokseen.

En lukeudu valitettavasti vanhoihin partoihin, mutta se taas ei voi olla minun vikani. Mainitsemiasi vanhoja partoja on enää opistossamme valitettavan vähän: oikeastaan vain yksi ja hänkin nuorekas: Aune Surakka. Paljon ovat ajat siis muuttuneet siitä, kun sinäkin Ville täällä olit ensin oppilaana ja sitten henkilökuntaan kuuluvana. Olet varmaan paremmin perillä opiston asioista kun allekirjoittanut, ainakin mitä tulee menneisiin vuosiin. Siksi luin kirjoituksesi, samoisinko hieman hämmästyneenä, mutta suurella mielenkiinnolla.

Torjun jyrkäsi mahdollisuudet minkäänlaisesta pelleilystä, mitä sinutteleluun tulee. Olen kyllä kuullut monesti, että olen huumoria ymmärtävä ja sitä viljelevä, mutta pelleiksi ei vielä ole mainittu. Otamme asian täällä luonnollisena: en edes kiinnittänyt koko seikkaan mitään huomiota ennen kirjoitustasi. Paitsi että henkilökunta on sinuja keskenään, ovat sitä myös opiskelijat ja työntekijät. Hauskaa, eikä totta. — Demokratiasta en halua paljon puhua, koska siitä ei ole paljon puhuttavaa, jos termillä ymmärrämme poliittisessä kielenkäytössä vakiintunutta merkitystä. Sen sijaan mainitsemasi me-henki on käsitykseni mukaan sitä demokratiaa, jota on vaimakkaasti viljeltävä. Ja näin tehdään. Nimenomaan

koko opistoyhteisön kesken asemasta riippumatta. Tämän haluan sanoa hyvin painokkaasti, koska olin hävittäväni kirjoituksessasi piikin opettajakuntaa kohtaan.

Mainitsemasi kolehtiasia oli minulle aivan uutta. Hämmästelen vain, jos niin kuten mainitsit, on päässyt tapahtumaan. En tunne taustaa. Voim vain vakuuttaa, että allekirjoittaneen aikana ovat kolehdit menneet lyhentämättöminä toveriliitolle. Kuitenkin meidän on tästä kysymyksestä keskustellessamme otettava huomioon Evankeliumiyhdistyksen asema maamme evankelisessa kartassa. Ja vältettävä liian pikaisia johtopäätöksiä. En usko, että mitään mainitunlaista on voinut tapahtua ilman vahvoja perusteita.

Mitä alussa mainitsit nykyisestä ulkoasusta Helvi Valkosen aikaiseen verrattuna, on totta. Totta voi olla myöskin, vaikket sitä esiin tuonut, että sisältökin on toisenlaista. Toimikautenani tämän lehden toimittajana päättyy toveripäivien vuosikokoukseen, ja olen erittäin valmis luovuttamaan tehtävät ilman katkeruutta tai muuta syytä toiselle.

Lopuksi painotettakoon, että olin erittäin iloinen, että tämänlaatuisiakin kärkeviä kirjoituksia tänne lähetetään. Tämän vastineen mahdollisesta sananmuodoista älä pahota mieltäsi. Minä en myöskään. — Kiitos.

Ystävyydellä LASSE ÅBERG

Hyvät toveriliittolaiset

Olen useana päivänä ajatuksisani ollut siellä opistolla. Pian on kulunut neljätoista vuotta siitä, kun itse olin mukana, kun valmistimme ensin talvipäiviä ja sitten toveripäiviä. Oli jännitystä, odotusta ja suurta juhlan tuntua. Sellaista lämpöä ja sisäistä rauhaa, jota aikoihin en ole pystynyt itselleni saamaan. Olivat hyvät ja turvalliset opettajat. Minulla on aina elämäni vaikeina hetkinä ollut mielessäni johtaja Salomaan isällinen hahmo ja sanat, jotka hän lähtöpäivänä polvistuessamme parhaan ystäväni kanssa Herran alttarille sanoi: "Joka paikassa mihin minä säädän nimeni muiston, minä tulen ja siunaan sinua". Olen saanut tuntea että se siunaus on seurannut minua. Olen saanut ammatin, hyvän aviomiehen ja terveet lapset. Kodin, josta minun pitäisi pystyä luomaan perheelleni oikea koti.

Luin jokin aika sitten rakkaan poismenneen opettajamme rva Salomaan kirjan "Yksi heistä". Siinä kirjassa oli minulle paljon sanottavaa. Olemmeko me, kerran sieltä opistolta lähteneet, pysyneet yhtä lujina taistelijoina, kuin sen kirjan kirjoittaja? Osaammeko me kiittää terveydestämme ja kaikesta hyvästä jota olemme saaneet? "Yhtehenkö tulla saamme"?

Siunattuja toveripäiviä!

Terveisin

ANNIKKI PUUSTINEN, os. Pirinen
v. 1956—57

Opiston päättäjaiset

pidetään sunnuntaina 25. 4. 1971
alkaen jumalanpalveluksella klo 10.

Eläkeläisten kevätkurssi

on suunnitteilla toukokuun viimeiseksi viikoksi. Lisätietoja kansliasta.

Opiston rippikoululeiri

järjestetään tänä kesänä 6.—18. 7. 1971. Leirimaksu on 80,— mk. Ilmoittautumiset opiston kansliaan.

Carelia-Kvartetin konsertti

Pohjois-Karjalassa jo kuuluksi tullut Carelia-Kvartetti konsertoi 10. 3. 1971 Nurmeksen Porokylän uudessa työkeskuksessa opiston hyväksi. Illasta muodostui erittäin antoisa ja poikkeuksellisen runsas kuulijakunta tunsu todella elävää kosketusta hengelliseen musiikkiin.

Kvartetin ohjelmisto muodostui kuuluisten säveltäjien hengellisistä tuotteista. Mainittakoon vain Händel, Kuusisto ja Mozart. Onnistuneen illan huipentumaksi muodostui Mozartin Ave verum corpus, jonka hieno ja hiottu esitys ei jättänyt ketään tunteettomaksi. Konserttiin sisältyi vielä kahvitarjoilu sekä opiston rehtorin teol. maist. Kyllikki Tiensuun puhe. Kuulijana voi vain yhtyä rehtori Tiensuun toteamukseen, että "musiikin ymmärtäminen on sen kuulemista niin, että oma valtimo laulaa mukana".

Kiitolliset kuulijat toivoivat, että kvartetti: Katri Björninen, Anna-Maija Potinkara, Anna-Liisa Ryyänen, Valto Laamanen, Veijo Kettunen ja säestäjä Aija-Leena Penanen jälleen pian ilahduttaisivat nurmeslaisia. Opistolaiset ja opiston ystävät panivat mainitun konsertin erikoisella mielihyvällä merkille: Veijo Kettunenhan toimii Toveriliiton puheenjohtajana. — LÄ

Tämänkertainen numeromme

oli sikäli erikoinen, että saatoimme julkaista numeromme painoasuiseena. Tämän käytännön jatkaminen ei kuitenkaan ole varmaa. Taloudellisten mahdollisuuksien rajoissa pyrimme tätä linjaa jatkamaan. Vetoamme edelleen toveriliittolaisiin ja opiston ystäviin. Suorittakaa jäsenmaksunne (3,—) ja tämän lehdisten tilausmaksu (1,50). Ilolla on todettava, että maksusuorituksia on jo tullut runsaasti. Otamme myös suurella ilolla vastaan kaikenlaisen taloudellisen tuen tai tämän lehdisten avustamisen kirjoitusten muodossa. Silloin lehti todella on toveriliittolaisten yhteinen. Seuraava numeromme ilmestyy huhti—toukuussa. — Kiitos.

Kansallis-Osake-Pankki

Nurmes — Porokylä

Nurmeksen Osuuspankki

Porokylä — Nurmes

Nurmeksen Säästöpankki

Nurmes — Porokylä

Pohjoismaiden Yhdyspankki Oy

Nurmes

Tervo Olavi
Aina-Kaaja Ollin

Eloa - iloa -
huoletonta menoa...

Tämän kevään
ASUSTE-
uutuuksiemme

pirteät, nuorekkaat
mallit edustavat
uusinta muotia
parhaimmillaan.

PUKINEASIOISSA
palvelemme Teitä
tuttuun tapaan:
On tingitty hinnoissa — mutta ei laadussa!

Tervetuloa muotiin
mukaan!

KAUPPAYHTIÖ